स रावणहृतां ताभ्यां वचसाख्याय मैथिलीं। आ सर्गः १२
त्मनःसुमहत्कर्म्म व्रणैरावेद्य संस्थितः ॥ ५५ ॥ तयो
स्तस्मिन्नवीभूतपितृव्यापत्तिशोकयोः। पितरीवाग्नि
संस्कारात्परावर्तिरे क्रियाः ॥ ५६ ॥ बधनिर्द्धूत
शापस्य कवन्धस्योपदेशतः। मुमूर्छ सख्यं रामस्य
समानव्यसने हरौ॥ ५७॥

सदृति। स जटायुस्ताभ्यां रामलक्ष्मणाभ्यां रावणेन हृतां मैथिलीं सीतां वचसा वचनेनाख्याय कथयित्वा आत्मनः सुमहत्कर्म्म युद्धरूपं व्रणैरावेद्य निवेद्य संस्थितो मृतः ॥ ५५ ॥ तयोरिति। तयोरामलक्ष्मणयोः पितरीव तस्मिन् जटायुषि अग्निसंस्कारादग्निसंस्कारमारभ्य परा उत्तराः क्रिया वर्तिरेवृत्ताःपितुरिवोर्द्धदेहिकं कृतवन्तावित्यर्थः किं० तयोः नवीभूतः पितुर्व्यापत्तेर्म्मरणस्य शोको ययोस्तयोः ॥ ५६ ॥ बधेति। रामस्य कवन्धस्य राक्षसविशेषस्योपदेशतो हरौ सुग्रीवाख्य वानरे सख्यं मुमूर्छ ववृधे किं० कबन्धस्य वधेन रामकृतेन निर्द्धूतो निवारितः शापो यस्य तस्य किं हरौ समानं राम तुल्यं स्त्रीहरणरूपं व्यसनं दुःखं यस्य तस्मिन्॥ ५७॥